



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ioannis Calvini, Magni Qvondam Genevensivm Ministri,  
Vita, Moribus, rebus gestis, studijs, ac denique morte  
Historia**

**Bolsec, Hieronymus**

**Coloniae, 1582**

**VD16 B 6510**

Capvt IIII.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-34782**

reticum accusat. Has quoque literas & mihi, & pluribus alijs Illustrissimi Cardinalis Secretarius, Dominus de Gaure ostendit. Sed eodem quoque tempore à Caluino instigatus Guilielmus Trie, de eadem re Lugdunum atque Vienne literas misit: factumque hinc est, vt in carcerem Seruetus abriperetur, ex quo tamen ipse postea elapsus est.

## CAPVT IIII.

**L**apsus igitur Viennæ ex custodia Seruetus, indeq; fuga se proripiens Anno 1553. in Italiam, idque Geneva iter habuit. Erat autem dies Dominicus is, quo Geneuam ingressus est, neque cogitabat illic subsistere, sed metu Caluini progredi, nisi securitatem sibi eo die per statuta & priuilegia ciuitatis fuisset pollicitus; Sed hæc quidem priuilegia Caluinus nihil moratus, simulac certior de aduentu in urbem Serueti factus est, Nicolaum ministrum suum accusatorem submitit, qui ipsum in ius vocaret, & postridiè Antonium fratrem suum, qui pro ministro cautionem interponeret, subornauit; atq; adeò tanto feruore tamque ardenti studio ipse, eiusque socij neci eius procurandæ institerunt, vt viuus læto igne exustus tum fuerit, cum huius adeò mansueti, adeò ad condonandas offensas facilis parentis, magistri, & amici Theodori Bezæ permagno desiderio & voluptate. Non sum

nescius hic, me idem responsum relaturum, quod Calvinus ipse ad se purgandum attulit in eo libello, quæ contra errores Serueti post eius necem conscripsit. Nam cum animaduerneret, multos hac cæde, quæ Geneuæ facta esset, offensos, eo, quod non ita pridem librum in lucem emisisset, in quo, Hæreticos esse è medio tollendos, pernegauerat, vt inuidiam declinaret, librum, quem dixi, contra Serueti errores conscripsit, Scabinos, Magistratum, atque Iudices Geneuenses, seq; ipsum seueræ huius animaduersionis authores esse, pernegans. Neque enim Geneuenses, sed Ecclesias Tigurinam, Bernensem & Basiliensem capitalem contra Seruetum sententiam scripsisse, Geneuensesque, sic ipse affirmat, executores latè ab illis Ecclesijs sententiæ tantummodò extitisse; quod valdè friuolum & manifestè falsum esse, ex eo ipso libro depræhendas licet, in quo inter cætera mortis supplicium per Tigurinas Ecclesias ipsi Serueto decretum esse asseruit. *Nam vt cuius, inquit, constare possit, me verum dicere, literas hic Procerum Tigurensum proferam, quæ, vt breues simus, testimonio esse queant, & cæterarum omnium, quæ eiusdem argumenti sunt, loco.* Sic Calvinus. At, qui librum hunc de Serueti morte & erroribus euoluit, & diligenter, quas producit, Tigurensum contra Seruetum literas examinat, nihil in eis reperiet grauius, neque quod de eius nece dictum videri posset, quàm

quàm hoc tantummodò, quod sequitur; *Vestrum sit videre, quomodo temeritatem Hominis huius coerceatis.* An hic vlla mortis sententia? Non hæc ideo scribo, quòd cædem turpissimi monstru-  
fissimiq; hæretici, qualis Seruetus fuit, impro-  
bem. Is enim omnium, quotquot viuunt, pes-  
simus fuit & indignus planè, qui in hominum  
societate versaretur, estque hoc mihi in votis  
quàm maximè; vt quotquot sunt eius, exter-  
minatos, Ecclesiamque viperis pestibusque hu-  
iusmodi purgatam videre possimus. Sed hu-  
iusce rei causâ hoc vrgendum putavi, vt Satha-  
næ astum ob oculos ponerem, qui, vt simpli-  
ces, rudes, & nimium credulos decipere posset,  
elegantem nobis prestigiatorum fuscitauit, quæ  
sic instruxit, vt hominem improbissimū aliàs,  
immanissimumque & vindictæ cupidissimum  
speciosis titulis, tanquàm summè benignum,  
clementem, & in condonandis iniurijs facilem  
extolleret, ornaret, fingeret. Sed maliciosi ipsi-  
us ingenij ex eadem ad Viretum epistola mani-  
festum etiam extat indicatiū aliud, his verbis ex-  
pressum. *Vnum præterieram, Petrum Ameum Char-  
tularium teneri mea causa in carcere iam vltra quin-  
decim dies. Nunc crudelitatis accusor a quibusdã, quod  
vltionem tam obstinato animo prosequar. Rogatus sum  
vt me velim deprecatores interponere. Negavi, me id  
facturum, donec mihi constet, quibus me calumnijs gra-  
uauerit. Hæccine hominis mansueti, clementis,  
benigni, iniuriarum immemoris ac facilis ad*

ignoscendum, qualem facer ille Propheta Beza descripsit, verba sunt & sententiæ?

## CAPVT V.



ED nimium his immorati sumus, vltcrius porrô progrediendum est in vita actionibusque Caluini contemplandis, quem probitatis morûque & doctrinæ laudibus Beza tantopere exultit. Eius itaque mores primùm actionesque spectemus, deinde quæ doctrina fuerit, videbimus. Nihil iam de natiuitate dicam, quæ in annum 1509. incidit, quo Nouioduni Picardiæ in lucem editus est; neque etiam commemorabo de patre eius Gerardo Cauuino aliud, nisi impium hominem fuisse, & in Deum maximè blasphemum, quod de illo testimonium præcipui aliquot ciues Nouiodunenses interrogati perhibuerunt, Notariusque legalis in publicas tabulas retulit, quarum exemplum cuidam Bartelier, Dominij Senatusque Geneuensis Secretario, Nouiodunum huiusce rei gratia, vt in vitam atque mores Caluini inquireret, & qualis adolescens fuisset, exploraret, præcipuè misso, est impertitus. Quod ego testimonium publicum apud hunc vidi, & in ipsiusmet manibus inspexi, & idcirco, vt rem verissimam, commemorare possum. In quo quidem testimonio etiam hoc erat adiectum, Caluinum, cum curatum illic beneficium, & aliud Sacelli cuius-